

244

Budapest fejlődése az egész ország ügye

A több mint kétmillió világváros fejlődése, lakóinak közérte nem egyszerűen „pesti ügy”, hanem országos jelentőségű kérdés. Nem véletlen, hogy a párt és a kormány évtizedek óta megkülönböztetett figyelemmel fordul Budapest felé, s számos olyan korábbi döntést, határozatot tartunk nyilván, amelyek a magyar főváros fejlesztésével, annak számtalan részkérdésével foglalkoznak. A párt és a kormány vezetői munkalátogatásaik során gyakran szereznek személyes, közvetlen tapasztalatokat egy-egy városrészben, intézményben, üzemben, s ilyenkor óhatatlan, hogy Budapest fejlődését és az ezzel együttjáró gondokat beleágyazzák az ország egészének általános helyzetébe.

Losonczy Pál, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, az Elnöki Tanács elnöke hétfőn — egész napos látogatás során — személyes tapasztalatokat szerzett Budapest életéről, eredményeiről, a soron levő fővárosi feladatokról.

Eseménydús programja reggel a budapesti pártbizottságon kez-

teendőiről, a mihamarabbi megoldást sürgető budapesti gondok-ról.

Reggel Maróthy László, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a budapesti pártbizottság első titkára — a főváros más vezetőinek jelenlétében — tájékoztatta az Elnöki Tanács elnökét.

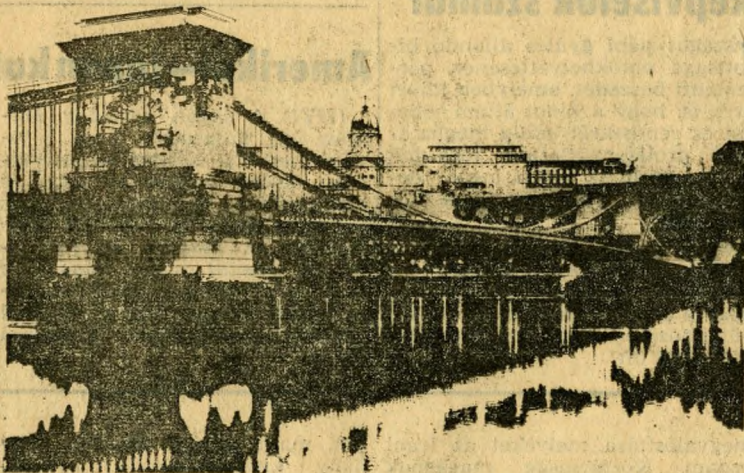
Ezutan a több mint 100 éves

abban a nagycsarnokban, ahol turbogenerátorokat szerelnek.

A következő állomás a Magyar Villamos Művek Tröszt várbeli központi teherelosztója volt; itt Schiller János vezérigazgató volt a házigazda, s mutatta be vezető munkatársaival együtt az országos villamosenergia-hálózat bonyolult feladatait. Itt is, miként a Ganz-központban, elsősorban afelől érdeklődött Losonczy Pál, milyen lehetőségek vannak az eddiginél is takarékosabb energiafelhasználásra.

Ezt követően az Atrium Hyatt-szállót tekintette meg, majd a Budavári Palota helyreállításának eredményeivel és a további rekonstrukciós tervekkel ismerkedett meg, az I. kerületi pártbizottság első titkára, Fehér Józsefné, illetve kulturális intézményvezetők, szakemberek társaságában.

(Folytatása az 5. oldalon)



A hatodik ötéves tervben ötszázmillió forintot fordítunk a Budai Vár rekonstrukciójára. A Budavári Palota máris számos országos és nemzetközi hírű kulturális intézménynek ad otthont

dődött, és az esti órákban a Budai Várpalotában zárult. A nap folyamán eszmecsere folytatott a főváros párt- és állami vezetőivel, találkozott országos hírű gazdasági szervezetek dolgozó kollektíváival, s tájékozódott a vendégforgalom, a közművelődés

Ganz Villamossági Művekhez látogatott az Elnöki Tanács elnöke — akinek kíséretében volt Maróthy László és Szépvölgyi Zoltán, a Fővárosi Tanács elnöke is —, s Papp György vezérigazgató tájékoztatóját követően megtekintette a dolgozók munkáját

Losonczy Pál fővárosi látogatása

A hármas aránypár

(Folytatás az 1. oldalról)

EGY VILÁGVÁROS fejlődésének tényei, valamint éppen a lendületes fejlődésből adódó elmentmondások és gondok tanulságos párbeszéd lehetőségét kínálták Losonczy Pálnak a budapesti pártbizottság és a főváros vezetői körében. Mielőtt Maróthy László átfogó és részletes tájékoztatást adott volna az elmúlt két és fél esztendő eredményeiről, szükségesnek tartotta megjegyezni: Budapest lakói ma több kérdésre várnak választ, mint korábban bármikor; s a városvezetés épp ezért minden tekintetben erősíteni kívánja a döntéshozatal mechanizmusát, a testületi munka színvonalát, a tájékoztatás szüntelen fejlesztését.

Megelégedéssel nyugtázta, hogy a párt és a kormány immár hosszú idő óta megkülönböztetett figyelmet fordít Budapest kiegyensúlyozott fejlesztésére, a kedvező folyamatok következetes segítésére, a korábbi elmaradások fokozatos felszámolására. Hangsúlyozta, hogy a főváros gyarapodása nem pusztán a „pestiek ügye”, hanem az egész országé. Tényekkel támasztotta alá, hogy a már említett időszakban mennyi mindennel gazdagodott a város, ugyanakkor nyíltan szólt a változatlanul feszítő gondokról. Érintve az építőipar nehézségéből fakadó kérdéseket, a jogos minőségi kifogásokat, a bosszantó szerződés-módosításokat; kitért a közműkorszerűsítésre, illetve a fejlesztéssel összefüggő feladatokra, a tömegközlekedésre, a tanácsi munka korszerűsítésére, valamint a főváros energiellátásának néhány fontos kérdésére.

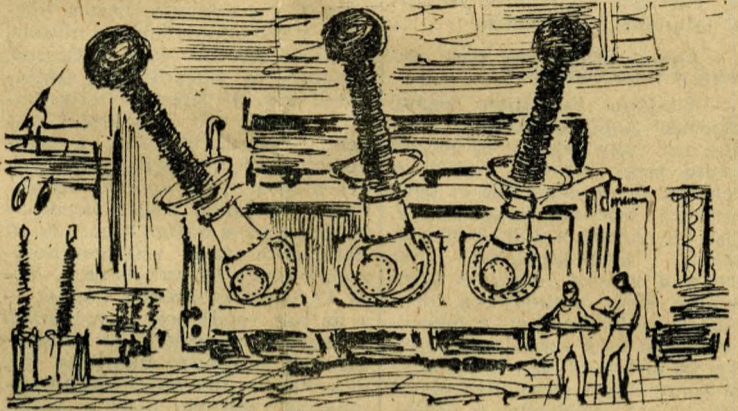
Mi tagadás, meglehetősen vegyes színek találhatók a főváros köznapiinak palettáján. Kellémese, vidámak és szürkéek egyaránt. Távolról sem fontossági sorrendben, lássunk néhányat közülük számjegyek formájában is. Az említett időszakban ötven ezer lakás épült Budapesten; minden oktatásügyi gondunk ellenére csupán ebben az évben 332 tanteremmel gyarapodtak az iskolák — ilyen mértékű fejlődésre egy év alatt még nem volt példa a fővárosban; a valamikor szorongató bölcsődéi és óvodai helyhiány rövidesen a múlté lesz; a tömegközlekedés — jelentős részben a metró révén — jó irányban fejlődik, miként a kereskedelmi hálózat is; jelentős összegeket fordítottunk közintézmények — például kórházak, színházak — rekonstrukciójára, köztisztaságra és műemlékvédelemre, a közelmúlt évek hét új szállodája ötezerrel több szálláshelyet jelent Budapest vendégeinek.

MINDEZEK csupán címszavak a budapesti pártbizottság első titkárának tájékoztatójából, aki természetesen nem maradt adós a már említett „szürke színek” feltáró igényű elemzésével sem. Ezt lényegében a következő alapvető — és a főváros mai vezetésének munkamódszerét bizonyára jól jellemző — nézőpontból közelítette meg: *tényekre építő, de egyben a megoldáskeresést is magában hordozó ügykezelést.* Napjainkban sem kicsi, sem úgynevezett nagy döntések nem képzelhetők el e nélkül a „hármas aránypár” nélkül; önmagában ugyanis nem tudunk mit kezdeni mégoly beszédes tényekkel sem, miként az összefüggések felismerése — és elismertetése! — hiján sem juthatunk el jó megoldáshoz. Ezt az alapvető hitet erősíti az a nagyon lényeges és nem kevésbé elvi alapokon nyugvó felismerés, hogy akkor is határozott választ kell adni a kérdésekre — és döntésekre — készlet bennünket az élet, ha történetesen egy-egy ilyen lépés már nem vivja ki mindenki tettségét...

Néhány illusztráció ehhez a főváros példatárából. Évekkel ezelőtt regiment panasz témája volt a tömegközlekedés, ami ma sem gondatlan, de más világvárosokhoz viszonyítva kiegyensúlyozottan fejlődik; ugyanakkor például a belvárosban hovatovább megbénul a közlekedés a gépjárművektől. Lassacskán fehérről fontolóra kell venni bizonyos korlátozások elrendelését a belvárosban, éppen az elviselhető közlekedés, a város- és környezetvédelem érdekében. Feszítő teherként nehezedik a fővárosra a közműhálózat fenntartása, fej-

rukciója, vagy egy friss példa, a Hősök tere megszüpítésére százmillió forint jutott.

Az Elnöki Tanács elnöke határozottan leszögezte, hogy országunk és fővárosunk — gondjaink ellenére — kibírja a nemzetközi összehasonlítást. Hozzátette azonban — egyetértve a budapesti pártbizottság első titkárának következtetéseivel —, hogy az élet színvonal alakulásához képest az elmúlt években a gazdasági teljesítőképesség elmaradt attól, amit szeretnénk, és ami elvárható lenne. Márpedig jövőnk, fejlődésünk, gazdasági stabilitásunk



Egy keresett, exportképes termék — nagy teljesítményű transzformátor — a Ganz Villamossági Művekből.

lesztése és korszerűsítése. Ez három olyan fogalom, amelyek mindegyik mást jelent és szinte azonos időben kellene megoldani. (Csak zárójelben: csupán a közműhálózat naponta negyvenmillió forintot visz el a Fővárosi Tanács kasszájából.) Ez a két példa talán jól érzékelteti azt, amikor a szűkebb lakóhelyen, testületben, baráti társaságban, vagy családi körben ki-ki a maga módján közelíti meg a főváros mai helyzetét és fejlődésének, fejlesztésének irányait, mennyi mindent kell, de főképpen kellene látnia. A már említett „hármas aránypár” igénye tehát nem csak testületi alaptörvény legyen, hanem meghatározó állampolgári követelmény is. Bizonyos holnapi döntéseket csak így lesz képes a főváros lakossága megérteni, elfogadni és azzal akkor is azonosulni, ha néhányan esetleg azt mondják, hogy *bezzeg ez tegnap még, nem így volt...*

CSAKHOGY a mában élünk és döntéseink jelentős része a jövőre vonatkozik. A meglehetősen sokrétű és adatgazdag tájékoztató után Losonczy Pál éppen napjaink számos elmentmondásának feloldásához, pontosabban a már említett realitásérzék követelményéhez fűzött néhány gondolatot. Elsősorban azt hangsúlyozta, hogy sok-sok ország által elismert és megbecsült eredményeink birtokában mi nem kényszerülünk arra, hogy a különböző bírálatokra passzívan reagáljunk. Mert mind a szavunknak, mind a tetteinknek van akkora súlya, hogy — legyen szó csupán a főváros gondjairól, vagy éppen az ország nehezebb körülményeiről — tiszta lelkiismerettel nézhetünk egymás szemébe. Az esetleges szigorúbb döntéseinket is ebből az alapállásból hozhatjuk meg, s amikor az élet néhány területén kedvezőtlenebbül alakulnak a dolgok, mint ahogy magunk is szeretnénk, ilyenkor sincs okunk „magyarázkodásra”!

Hadd maradjak a fővárosnál — mondta az Elnöki Tanács elnöke. Volt idő, amikor a földalatti építkezését leállították, most bármily nehéz a helyzet, tovább építjük... Akadnak, akik — méltánylandó nemes buzgalomtól indítva — arra vállalkoznak, hogy megmentsek régi korok becsülendő emlékeit; ám azt sem szabad elfelejteni, hogy ez az ország most is százmilliókat fordít műemlékvédelemre! Ott van például a budai várnegyed rekonst-

alapja éppen ez. E tekintetben — kezdve a munkafegyelmőtől, a szervezethez az át, a gazdaságosan eladható piacképes termékek gyártásán keresztül — a tennivaló sok, s az idő sürget bennünket.

E gondolatból kiindulva utalt arra, hogy a már korábban említett „magyarázkodás” — különösen, ha ezt rossz érvekkel tesszük — teljességgel felesleges. Ezzel szemben távolról sem felesleges, hogy *mindenkor és mindent, érveket és alaposa elmagyarázzunk* az embereknek, beavassuk őket azokba a gondokba, amelyek léteznek, de mindegyiket azokba a feladatokba, amelyeket csak együtt és velük tudunk megoldani.

AZ ELNÖKI TANÁCS elnöke tanulságos órát töltött a Ganz Villamossági Művekben. Mindegyiket azért volt tanulságos, mert jó példát szolgáltatott arra, hogy a rendkívül kiélezett nemzetközi verseny közepette milyen lehetőséget talál egy nagy múltú — több mint száz esztendővel ezelőtt alapított — patinás gyár a versenyképességre, a kooperációra, a harmadik piacon való értékesítés gyakorlatára. A házigazdák még egy rövidke filmet is levetítettek, amelyből egyebek között képet kaphatott a vendég a gyár termékeinek külpiacon sikereiről. Például arról, hogy *Kuvaitban* — ahol néhány héttel ezelőtt járt az Elnöki Tanács elnöke — mennyire elterjedtek a „Ganz” feliratú transzformátorok, állomások, különböző elektromos berendezések. Losonczy Pál további fegyvelemre, jó műszaki együttműködésre és a megrendelő igényeit tökéletesen kielégítő termékek gyártására biztatta a vendéglátókat.

A DELELŐTTI pártbizottsági beszélgetés számos eleme tért vissza Losonczy Pál látogatásának következő három helyszínén: a Magyar Villamos Művek Trósztehterelosztójában, az új Atrium Hyatt Hotelben, valamint a Budavári Palotában. Az első állomás a technikai korszerűség, a szakértelem, az együttműködés és a milliókat kamatozó takarékoság példáját szolgáltatta; a második — az Atrium — a nemzetközi idegenforgalomba való bekapcsolódás lehetőségét; a harmadik pedig azt, hogy — miként erre korábban már utalt az Elnöki Tanács elnöke — mennyit fordítunk műemlékvédelemre, s hogy milyen fontosak e ráfordítás szellemi kamatai.

KISS GY. JÁNOS